

Undanþága samkvæmt 2. og 3. gr. tekur einungis til varnings, sem viðkomandi ferðamenn hafa í eigin vörzlum við komu frá útlöndum og framvísa við tollgæzlumenn þegar við komu af skipsfjölnum eða úr flugvél, sem flytur þá til landsins.

6. gr.

Framvísunarskylda o. fl.

Allar tollundanþágur samkvæmt reglugerð þessari eru bundnar því skilyrði, að viðkomandi ferðamaður eða farmaður framvísi vörum sínum skilvíslega fyrir tollgæzlumönnum á þann hátt, sem reglur tollgæzlunar mæla fyrir um. Vilji farmaður flytja vörurnar í land úr farartæki sínu, skal það gert á þeim tíma, sem tollgæzlan ákveður og undir tolfstíð. Fari varningur fram úr hámarki því, sem leyfilegt er samkvæmt reglugerð þessari, og honum er ekki framvísað til tollgreiðslu, verður litið á þann flutning sem óleyfilegan og hann upptækur ger til ríkissjóðs.

Heimilt er tollgæzlumanni að setja ákveðið hámark fyrir leyfðan tollfrjálsan innflutning tiltekinna vörutegunda í háum tollflokkum innan þeirra marka, sem að öðru leyti eru sett í reglum þessum.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. og 5. tölulið 2. gr. tollskrárlaga nr. 1 11. febrúar 1970 og 42. t. 3. gr. sömu laga, tekur gildi 1. maí 1972 og er þá jafnframt úr gildi númer reglugerð nr. 298 28. nóvember 1968 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 25. maí 1972.

Halldór E. Sigurðsson.

Björn Hermannsson.

REGLUGERÐ**um útsvör.****I. KAFLI****Um útsvarsskyldu.**

1. gr.

Hver maður, útsvarsskyldur hér á landi, sbr. 2.—9. gr., skal einungis greiða útsvar í einu sveitarfélagi, sem fellur óskipt til þess.

1. Maður, sem telja ber heimilisfastan hér á landi, skal greiða útsvar til þess sveitarfélags, sem hann átti lögheimili í næstliðinn 1. desember samkvæmt þjóðskrá, sbr. lög nr. 54/1962.
2. Maður, sem telja ber heimilisfastan héraðs og er á föllum úr landi, skal greiða útsvar skv. lögum nr. 22/1956 um skatt- og útsvarsgreiðslur útlendinga, gjalda, sem eru á föllum úr landi, o. fl., af tekjum, sem aflað var á brottfararárinu. Útsvarið fellur til þess sveitarfélags, þar sem hann á lögheimili við brottfarardag, enda liggi fyrir sérstakt vottorð frá þjóðskránni um lögheimilið, ef það er annað en hinn 1. desember næstan á undan.

3. Maður, sem er heimilisfastur erlendis, en dvelst hérlandis og skylt er að eiga hér lögheimili, sbr. lög nr. 35/1960, vegna þess, að hann stundar hér atvinnu eða af öðrum ástæðum, skal greiða útsvar til þess sveitarfélags, sem hann átti lögheimili í skv. þjóðskrá næstliðinn 1. desember. Ef slíkur maður er á förum úr landi, þá skal hann greiða útsvar af tekjum, sem aflað var á brottfararárinu, þar sem hann á lögheimili við brottfarardag, enda liggja fyrir sérstakt vottorð frá þjóðskránni um lögheimilið, ef það er annað en hinn 1. desember næstan á undan.
4. Maður, sem er heimilisfastur erlendis og dvelst þar, en ber að greiða hér útsvar, sbr. 3. gr., skal greiða það til þess sveitarfélags, þar sem teknanna er aðallega aflað.

2. gr.

Hver maður heimilisfastur hér á landi ber ótakmarkaða útsvarsskyldu, þ. e. a. s. hann er útsvarsskyldur af öllum tekjum sínum með þeim takmörkunum, sem settar eru í reglugerð þessari, hvar og hvaðan sem teknanna er aflað.

Heimilisfastur hér á landi skal í þessu sambandi teljast:

- a. Íslenzkur ríkisborgari, sem hér á lögheimili, sbr. lög nr. 35/1960 og 42/1966.
- b. Íslenzkur ríkisborgari, sem flutt hefur hingað til þess að setjast hér að, þótt hann sé ekki búinn að fá hér lögheimili.
- c. Erlendur ríkisborgari, sem hér hefur dvalið a. m. k. í 6 mánuði.
- d. Ríkisfangslaus maður, sem hér á lögheimili.

Maður, sem hingað flytur til þess að eiga hér heimili framvegis, skal talinn hér heimilisfastur frá komu sinni til landsins, og ber hann þaðan í frá ótakmarkaða útsvarsskyldu hér. Erlendir ríkisborgarar, ríkisfangslausir menn og aðrir, sem hér hafa dvalið í 6 mánuði eða lengur, skulu taldir bera hér ótakmarkaða útsvarsskyldu, frá því að dvalartíminn hófst.

Maður, sem héðan flytur og bregður heimilisfangi sínu hér á landi, skal talinn heimilisfastur hér til brottfarar sinnar af landi og ber þangað til ótakmarkaða útsvarsskyldu hér.

Nú dvelst maður erlendis um stundarsakir, en bregður eigi heimilisfangi sínu hér á landi, og er hann þá útsvarsskyldur, eins og hann hefði dvalizt kyrr á landinu. Það skiptir eigi máli, hversu löng dvölin er erlendis (t. d. vegna kaupsýsluferðar, námsdvalar, skemtiferðar o. s. frv.), ef maðurinn verður eigi talinn hafa brugðið heimilisfangi sínu.

3. gr.

Maður, sem ekki er heimilisfastur hér á landi, en hefur hér eða héðan tekjur, sem skattskyldar eru skv. 2. gr. laga nr. 68/1971 um tekjuskatt og eignarskatt, ber takmarkaða útsvarsskyldu hér á landi, þ. e. a. s. hann er útsvarsskyldur af tekjum, sem hann hefur hér eða héðan, sbr. 11. grein.

Hliðstætt gildir um takmarkaða útsvarsskyldu erlendis heimilisfasts manns, sem hérlandis dvelur og útsvarsskyldur er skv. ákvæðum laga nr. 22/1956, enda falli hann ekki undir ótakmarkaða útsvarsskyldu skv. ákvæðum c-liðar 2. mgr. 2. greinar.

4. gr.

Útsvarsskylda hjóna, sem samvistum eru, hvílir á hjónunum sameiginlega af öllum útsvarsskyldum tekjum þeirra, enda þótt af séreign séu eða sératvinnu. Telja ber hjón samvistum, þótt þau búi eigi saman, nema þau séu skilin lagaskilnaði eða að borði og sæng, eða vænta megi, að skilnaður þeirra sé undirbúningur undir lögskilnað eða þau muni ekki aftur flytja saman. Ábyrgjast þau bæði útsvarsgreiðslu. Rétt er því hjóna, er útsvarsgreiðslu annast, eða erfingjum þess að krefjast endurgjalds af hinu eða erfingjum þess á þeim hluta útsvarsins, er að réttum tölum kemur á tekjur af séreign eða sératvinnu þess hjóna, er eigi innti af hendi útsvarsgreiðslu.

Nú hafa hjón krafizt þess, að tekjur konunnar séu sérstaklega skattlagðar, sbr. ákvæði 2. málslíðar 2. mgr. 3. gr. laga nr. 68/1971, sbr. ákvæði 1. mgr. 1. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum, og skal þá útsvarsskyldu af tekjum hjónanna skipt á sama hátt og skattskyldu. Hjónin bera ábyrgð á útsvarsgreiðslu hvors annars, enda búi þau saman, þegar álagning fer fram.

Ef til hjónabands hefur verið stofnað á skattárinu og konan haft tekjur fyrir giftingu, sem skattlagðar verða sérstaklega, þá skal útsvarsskyldu af tekjum hjónanna skipt á sama hátt og skattskyldu.

Ef eftirlifandi maki situr í óskiptu búi, skulu tekjur hans og búsins útsvarsskyldar saman með sama hætti og um tekjur einstaklings væri að ræða.

5. gr.

Útsvarsskylda af útsvarsskyldum tekjum barna innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna (stjúeforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra), hvílir á foreldrum eða foreldri þeirra, nema skattstjóri fallist á tilmæli foreldra eða foreldris um sérsköttun barns, sbr. ákvæði síðasta málslíðar 1. mgr. 4. gr. laga nr. 68/1971, en þá bera foreldrar eða foreldri útsvarsskyldu af tekjum barnsins á sama hátt og skattskyldu, en barnið er sjálft útsvarsskyld af tekjum þeim, sem umfram eru.

Útsvarsskyld af öllum tekjum sínum eru börn innan 16 ára aldurs, sem ekki eru á framfæri foreldra sinna (stjúeforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra).

6. gr.

Forseti Íslands er undanþeginn útsvarsskyldu af öllum tekjum sínum, hvar og hvaðan sem teknanna er aflað.

7. gr.

Eftirtaldir menn, sem heimilisfastir eru hér á landi, eru undanþegnir útsvarsskyldu að því leyti sem hér greinir:

1. Handhafar valds Forseta Íslands eru undanþegnir útsvarsskyldu af þeim launum, sem þeir fá fyrir það starf.
 2. Þeir, sem starfa erlendis í þjónustu íslenzka ríkisins, eru undanþegnir útsvarsskyldu af þeim launum, sem þeir fá fyrir slík störf. Þeir einir teljast starfa erlendis í þessu sambandi, sem eru fastráðnir, settir eða skipaðir starfsmenn á vegum utanríkisráðuneytisins við sendiráð Íslands, hjá útsendum ræðismönnum eða eru fastir fulltrúar Íslands við alþjóðlegar stofnanir, sem Ísland er aðili að.
 3. Embættismenn, fulltrúar og aðrir, sem erlendis starfa hjá alþjóðastofnunum eða ríkjasamtökum, eru undanþegnir útsvarsskyldu af þeim launum, sem þeir fá fyrir slík störf, skv. því, sem ákveðið er í samningum þeim, sem Ísland er aðili að.
- Að öðru leyti bera menn þessir ótakmarkaða útsvarsskyldu hér á landi, sbr. 2. grein.

8. gr.

Eftirtaldir menn eru undanþegnir útsvarsskyldu, nema að því leyti, sem þeir njóta tekna frá innlendum aðilum, af hérlandum fasteignum eða atvinnurekstri eða af eignarhlut í atvinnufyrirtæki hérlandis, sbr. 11. grein:

1. Erlendir þjóðhöfðingjar og erlendir starfsmenn þeirra.
2. Sendiherrar erlendra ríkja, sendiræðismenn og erlendir starfsmenn við sendiráð erlendra ríkja. Sendiherra tekur hér til allra sendimanna annarra ríkja, sem eftir reglum þjóðaréttar teljast til diplomata. Starfsmennirnir verða að vera í fastri þjónustu sendiráðanna og hafa starfið að aðalstarfi. Íslenzkir starfsmenn sendiráðanna njóta engra ívilnana í útsvarsskyldu skv. þessari grein.

3. Konsúlar annarra ríkja, sem ekki eru íslenzkir þegnar. Ef konsúllinn er íslenzkur þegn, hvort sem hann er sendikonsúll eða heimakonsúll, þá nýtur hann eigi undanþágu frá útsvarsskyldu skv. þessari grein. Sama gildir um konsúla, sem að visu eru ekki íslenzkir þegnar, en eru þó ekki sendikonsúlar (consules missi), heldur eiga hér heimili af öðrum ástæðum, t. d. sem kaupsýslumenn, forstjórar stofnana eða fyrirtækja o. s. frv., þeir njóta eigi undanþágu frá útsvarsskyldu.
4. Menn úr liði Bandaríkjanna, sem dvelja hér á landi skv. varnarsamningi frá 5. maí 1951, sbr. lög nr. 110/1951, skyldulið slíkra manna eða starfsmenn, sem ekki eru íslenzkir þegnar, en ráðnir hafa verið til starfa vegna framkvæmda skv. samningnum.

9. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að gera samninga við stjórnir annarra ríkja um gagnkvæmar ívilnanir á útsvörum þeirra erlendra og íslenzkra aðila, sem eftir gildandi útsvarslögum ríkjanna eiga að greiða útsvar af sömu tekjum bæði á Íslandi og í einhverju öðru ríki. Ákvæði þessarar reglugerðar gilda því aðeins, að þau brjóti eigi í bága við slíka samninga. Ríkisskattstjóri skal hafa á hendi framkvæmd slíkra samninga við önnur ríki, sbr. ákvæði síðasta málslíðar 1. mgr. 42. gr. laga nr. 68/1971, sbr. ákvæði 16. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum.

II. KAFLI

Um útsvarsskyldar tekjur.

10. gr.

Útsvarsskyldar eru þær tekjur, sem taldar eru í 7. gr. laga nr. 68/1971, sbr. ákvæði 3. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum, með þeim frávikum, sem þar greinir svo og í 10. gr. laga nr. 68/1971, sbr. og ákvæði II. kafla reglugerðar nr. 245/1963 um tekjuskatt og eignarskatt og ákvæði reglugerðar nr. 74/1969 um breyting á þeirri reglugerð.

Frá ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar eru þó eftirtalin frávik:

1. Frá útsvarsskyldum tekjum þeirra, sem reka atvinnu eða sjálfstæða starfsemi í eigin nafni, skal draga gjöld þau, sem talin eru í A-lið, 1. mgr. B-liðar og C-lið 11. gr., sbr. 15. gr., laga nr. 68/1971, sbr. ákvæði 7. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum, sbr. og ákvæði 21.—29. gr. í III. kafla og A-liðar 32. gr. í IV. kafla reglugerðar nr. 245/1963, svo og ákvæði reglugerðar nr. 228/1971. Frádráttur sá, sem hér um ræðir, má þó aldrei vera hærri en nemur tekjum af atvinnurekstrinum eða sjálfstæðu starfseminni, þ. e. a. s. rekstrartap vegna þessa er ekki heimilt að draga frá öðrum útsvarsskyldum tekjum.

Í þessu sambandi telst það ekki að reka atvinnu eða sjálfstæða starfsemi að hafa með höndum útleigu íbúðarhúsnæðis eða njóta tekna þar af, og frádráttur frá slíkum útsvarsskyldum tekjum er háður þeim takmörkunum, er greinir í næsta tölulið. Ber því að aðskilja tekjur og öll gjöld, þ. m. t. vaxtagjöld, vegna útleigu íbúðarhúsnæðis frá öðrum tekjum og gjöldum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi.

Nú vinnur einstaklingur eða hjón, annað hvort eða bæði, eða ófjárráða börn þessara aðila, við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, og er þá sveitarstjórn heimilt, er sérstaklega stendur á, að ákveða, að tekjur slíkra aðila til útsvars verði ákveðnar eftir því, sem ætla má, að laun þessara aðila, miðað við vinnuframlag þeirra, hefðu orðið, ef þeir hefðu unnið starfið í þágu annars aðila. Þegar sveitarstjórn ákveður að beita heimild þessari, skal hún við ákvörðun tekna þessara fara eftir þeim reglum, sem gilda skv. 2. mgr. 9. gr. reglugerðar nr. 119/1965 um launaskatt. Tekjur bónda og konu hans skulu þá

vera hinar sömu og gert er ráð fyrir í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða hverju sinni.

2. Frá útsvarsskyldum tekjum af eignaleigu, sem þó telst ekki falla undir atvinnurekstur, þar með talin útleiga íbúðarhúsnæðis, skal draga bein útgjöld vegna öflunar teknanna, þó ekki vaxtagjöld. Árlegur frádráttarbær viðhaldskostnaður íbúðarhúsnæðis, sem ákvarðaður er skv. b-lið 2. gr. reglugerðar nr. 228/1971 í stað raunverulegs viðhaldskostnaðurs, skal talinn bein útgjöld í sambandi við útleigu íbúðarhúsnæðis. Fyrning eigna telst ekki bein útgjöld í þessu sambandi. Íbúðarhúsnæði, sem eigandi lætur öðrum í té án eðlilegs endurgjalds eða endurgjaldslaust, telst útleigt íbúðarhúsnæði í þessu sambandi, þ. e. a. s. frá útsvarsskyldum reiknuðum húsaleigutekjum af slíku íbúðarhúsnæði ber að veita þann frádrátt, sem heimill er skv. þessum tölulið. Frádráttur þessi má aldrei vera hærri en nemur leigutekjunum, þ. e. a. s. frádrátt umfram tekjur vegna þessa er ekki heimilt að draga frá öðrum útsvarsskyldum tekjum.
3. Eigin húsaleiga, þ. e. a. s. reiknuð húsaleiga skv. skattmati af íbúðarhúsnæði, sem eigandi þess notar sjálfur, telst ekki með útsvarsskyldum tekjum.
4. Fé það, sem skylt er að spara skv. 11. gr. laga nr. 30/1970, telst ekki til útsvarsskyldra tekna.
5. Fengin meðlög með börnum innan 16 ára aldurs skal undanþiggja frá útsvarsskyldum tekjum. Til meðlaga í þessu sambandi telst barnalífeyrir með börnum innan 16 ára aldurs, sem greiddur er skv. ákvæðum 14. gr. laga nr. 67/1971 um almannatryggingar, sbr. 3. gr. laga nr. 16/1972 um breyting á þeim lögum, ef annað hvort foreldra er látið, svo og barnalífeyrir, greiddur skv. ákvæðum c-liðar 35. gr. greindra laga. Af þessu leiðir, að móttakandi meðlagsgreiðslna telst ekki hafa hlutaðeigandi barn innan 16 ára nema að hálfu leyti á framfæri sínu, og skerðist lækkun útsvars, sbr. ákvæði 14. gr., því samsvarandi.
6. Frá útsvarsskyldum tekjum barna innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna, og þegar útsvarsskylda teknanna hvílir að fullu á foreldrunum, skal undanþiggja fjárhæð, er svarar til námsfrádráttar barnsins skv. mati skatt-yfirvalda, þó aldrei hærri fjárhæð en nemur tekjum barnsins.
7. Frá útsvarsskyldum tekjum skal undanþiggja laun þau, er um ræðir í 7. gr., greidd þeim mönnum, er þar greinir, fyrir þar umrædd störf.

11. gr.

Hjá þeim mönnum, sem bera takmarkaða útsvarsskyldu hér á landi, sbr. 3. og 8. gr., eru einungis þær tekjur útsvarsskyldar, er teljast skattskyldar hér á landi skv. ákvæðum 2. gr. laga nr. 68/1971 og ákvæðum laga nr. 22/1956, sbr. og ákvæði 3. gr. reglugerðar nr. 245/1963, þó með þeim frávikum, er greinir í 10. gr. þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

III. KAFLI

Um álagningu útsvars.

12. gr.

Útsvar hvert gjaldár skal vera ákveðinn hundraðshluti af útsvarsskyldum tekjum gjaldanda næstliðið almanaksár, ákvörðuðum skv. ákvæðum II. kafla reglugerðar þessarar. Hundraðshlutinn má þó aldrei vera hærri en 10 — tíu hundraðshlutar —, sbr. þó 17. gr. Sami hundraðshluti skal lagður á útsvarsskyldar tekjur allra gjaldenda í hverju sveitarfélagi.

Í sambandi við samningu fjárhagsáætlunar fyrir næsta almanaksár ákveður sveitarstjórn, hver hundraðshluti verði lagður á útsvarsskyldar tekjur gjaldenda á

því ári (gjaldárinu). Annist skattstjóri álagningu útsvara í sveitarfélaginu, sbr. 19. gr., ber að tilkynna honum um ákvörðun hundraðshlutans eigi síðar en 15. apríl á gjaldárinu.

13. gr.

Útsvar þeirra gjaldenda, sem eru á förum úr landi, sbr. 4. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 3. gr., þ. e. a. s. þeirra, sem útsvarsskyldir eru skv. lögum nr. 22/1956, skal vera sá hundraðshluti útsvarsskyldra tekna þessara gjaldenda á brottfararárinu, sem ákveðinn var í sveitarfélaginu fyrir það almanaksár. Sama gildir um útsvar þeirra gjaldenda, er um ræðir í 8. grein.

14. gr.

Lækka skal útsvar skv. 12. gr. hjá þeim gjaldendum, sem heimilisfastir voru hér á landi allt næstliðið almanaksár fyrir gjaldár, sem hér segir:

1. um 7 000 kr. hjá hjónum,
2. um 7 000 kr. hjá einstæðu foreldri, sem hefur fyrir heimili að sjá og framfærir þar barn sitt eða börn sín innan 16 ára,
3. um 5 000 kr. hjá einstaklingi, öðrum en þeim, er um ræðir í 2. tl.,
4. um 1 000 kr. fyrir hvert barn innan 16 ára, sem gjaldandi hefur á framfæri sínu,
5. um 2 000 kr. umfram lækkun skv. 4. tl. fyrir hvert barn innan 16 ára, umfram þrjú, hafi gjaldandi fleiri en þrjú börn innan 16 ára á framfæri sínu.

Ef foreldrar barns eða barna innan 16 ára búa saman ógift, skulu þau hvort um sig teljast hafa barnið eða börnin að hálfu leyti á framfæri sínu. Ef foreldrar búa ekki saman og annað þeirra hefur barn eða börn þeirra innan 16 ára hjá sér, en hitt greiðir meðlag, skulu þau hvort um sig teljast hafa barnið eða börnin að hálfu leyti á framfæri sínu. Ef annað hvort foreldra er látið, en barnalífeyrir er greiddur með barni eða börnum þess, skal framfærandi teljast hafa barnið eða börnin að hálfu leyti á framfæri sínu. Fengin meðlög með börnum innan 16 ára aldurs, ásamt barnalífeyri, ef annað hvort foreldra er látið, teljast hins vegar ekki til útsvarsskyldra tekna, sbr. ákvæði 5. tl. 2. mgr. 10. greinar.

Hjá gjaldendum þeim, sem um ræðir í 4. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 3. gr., þ. e. a. s. hjá þeim, sem útsvarsskyldir eru skv. ákvæðum laga nr. 22/1956, skal lækka útsvör skv. því, er að framan greinir, enda hafi ákvæðum 4. gr. þeirra laga verið beitt við ákvörðun útsvarsskyldra tekna. Heimilt skal þó, í stað þess að umreikna tekjur í fullar árstekjur skv. 4. gr. laganna og leggja útsvar á þær tekjur, að leggja útsvar skv. 12. gr. á raunverulegar tekjur gjaldársins, en skerða þess í stað lækkun þá, er að framan greinir, hlutfallslega miðað við dvalartíma gjaldanda hér á landi.

Hjá gjaldendum þeim, sem um ræðir í 3. mgr. 2. gr., skal lækkun útsvars skv. þessari grein skert hlutfallslega miðað við dvalartíma þeirra hér á landi.

Gjaldendum þeim, sem um ræðir í 1. mgr. 3. gr. og 8. gr., ber engin lækkun útsvars skv. þessari grein.

15. gr.

Heimilt er sveitarstjórn að lækka útsvar gjaldanda:

- a. sem nýtur bóta samkvæmt II. kafla laga nr. 67/1971, sbr. 3.—5. gr. laga nr. 16/1972 um breyting á þeim lögum. Bætur þær, sem hér um ræðir, eru þessar: elli- og örorkulífeyrir, örorkustyrkur, makabætur, barnalífeyrir, mæðralaun, ekkju- og ekklabætur og ekkjulífeyrir.

Hliðsjón skal þó höfð af því, að barnalífeyrir skv. 14. gr. greindra laga, greiddur með börnum, ef annað hvort foreldra er látið, er ekki talinn til útsvarsskyldra tekna, sbr. 5. tl. 2. mgr. 10. gr. þessarar reglugerðar, en hefur

hins vegar leitt til skerðingar á lækkun útsvars skv. 14. gr. hennar. Barnalífeyrir, greiddur skv. c-lið 35. gr. greindra laga, telst ekki til bóta í þessu sambandi.

Fæðingarstyrkur telst ekki til bóta í þessu sambandi, enda ekki talinn til útsvarsskyldra tekna.

- b. sem stundar nám í skóla sex mánuði eða lengur á ári. Hliðsjón skal þó höfð af því, að námsstyrkur, veittur úr rikissjóði og öðrum opinberum sjóðum, telst ekki til útsvarsskyldra tekna, sbr. ákvæði d-liðar 2. tl. B-liðar 16. gr. reglugerðar nr. 245/1963.
- c. af ástæðum, sem upp eru taldar í 1.—4. tl. 52. gr. laga nr. 68/1971, en þær eru þessar:
 1. ef veikindi, slys, mannslát eða skuldatöp hafa skert gjaldþol skattþegns verulega,
 2. ef skattþegn hefur veruleg útgjöld haft vegna menntunar barna sinna, eldri en 16 ára,
 3. ef á framfæri skattþegns eru börn, sem haldin eru langvinnum, sjúkdómum eða eru fötluð eða vangefin og valda framfærendum útgjöldum umfram venjulegan framfærslukostnað,
 4. ef skattþegn hefur foreldra eða aðra vandamenn sannanlega á framfæri sínu.

16. gr.

Útsvar skv. 12. eða 13. gr., að fráðregnum lækkunum á því skv. 14. og 15. gr., eftir því sem við á, skal lagt á í heilum hundruðum króna, þannig, að lægri fjárhæð en 100 krónum skal sleppt. Enn fremur skal fella niður útsvar gjaldanda, sem er 1 000 kr. eða lægra. Útsvar, þannig álagt, er sú fjárhæð útsvars, sem gjaldanda ber að greiða til sveitarfélags síns, sbr. 1. gr., sbr. þó ákvæði 17. og 30. greinar.

17. gr.

Nú hrekkur heildarupphæð útsvara innan sveitarfélagsins, álagðra skv. 16. gr., ekki fyrir áætluðum útgjöldum þess, og er þá sveitarstjórn heimilt, að fengnu samþykki ráðherra, að hækka álögð útsvör skv. 12. og 13. gr., þó aldrei um meira en 10% — tíu hundraðshluta —. Með umsókn sveitarfélagsins til félagsmálaráðherra um heimild til hækkunar þessarar skal fylgja:

1. upplýsingar um heildarfjárhæð útsvara í sveitarfélaginu, eins og hún reyndist skv. 16. gr., svo og fjárhæð þeirra skv. 12. grein,
2. fjárhagsáætlun sveitarfélagsins fyrir gjaldárið,
3. reikningar sveitarfélagsins fyrir síðastliðið almanaksár.

Að fengnu samþykki ráðherra skal hækka álagt útsvar hvers gjaldanda skv. 12. gr. um þann hundraðshluta, sem ráðherra heimilaði. Útsvar, þannig hækkað, skal síðan, að fráðregnum lækkunum skv. 14. og 15. gr., ákveðið skv. 16. gr., eftir því sem við á. Útsvar, þannig álagt, er sú fjárhæð útsvars, sem gjaldanda ber að greiða til sveitarfélags síns, sbr. 1. gr., sbr. þó ákvæði 30. greinar.

IV. KAFLI

Um framkvæmd álagningar útsvara, útsvarsskrár, kærur, úrskurði o. fl.

18. gr.

Skattstjórar annast álagningu útsvara skv. III. kafla reglugerðar þessarar eftir því sem við á, nema sveitarstjórn hafi ákveðið að annast sjálf álagninguna eða falið sérstakri nefnd að gera það, sbr. ákvæði 5. mgr. 19. gr. Ákvörðun sveitarstjórnar þessa efnis skal hafa borizt skattstjóra í hendur eigi síðar en 15. febrúar á gjaldárinu.

19. gr.

Nú annast skattstjóri álagningu útsvara, og skal hann þá hafa samráð við hlutaðeigandi sveitarstjórn við rannsókn og úrskurðun framtala til útsvarsálagningar, þ. m. t. áætlun tekna þeirra gjaldenda, sem ekki hafa skilað framtali innan lögboðins frests.

Nú verður ágreiningur milli skattstjóra og sveitarstjórnar um útsvarsskyldu eða útsvarsskyldar tekjur gjaldanda, og ræður þá ákvörðun skattstjóra, en sveitarstjórn hefur rétt til að kæra þá ákvörðun hans, sbr. ákvæði 23. gr. Við ákvörðun útsvarsskyldra tekna skal skattstjóri gæta ákvæða 37. gr. laga nr. 68/1971, sbr. og 47. gr. þeirra laga, eftir því sem við á.

Nú ákveður sveitarstjórn að nota heimildarákvæði 3. mgr. 1. tl. 2. mgr. 10. gr., og skal hún eða nefnd á hennar vegum þá ákvarða útsvarsskyldar tekjur af þessum tekjustofni, og ber skattstjóra að hlíta þeirri ákvörðun, enda þótt hann annist álagningu útsvara.

Enda þótt skattstjóri annist álagningu útsvara skv. III. kafla reglugerðar þessarar, skal hlutaðeigandi sveitarstjórn ákveða, hvort og þá hvernig beita skuli ákvæðum 15. gr. hennar um lækkun útsvars einstakra gjaldenda og tilkynna skattstjóra þar um, áður en hann leggur útsvörin á, og ber skattstjóra að hlíta þeirri ákvörðun. Heimilt er þó sveitarstjórn að fela skattstjóra að annast lækkanir útsvara skv. 15. gr. að hluta eða öllu leyti, en þá ber sveitarstjórn að gefa skattstjóra nákvæmar reglur um, hvernig beita skuli ákvæðum 15. gr. Skattstjóra ber að fara eftir reglum sveitarstjórnar og ákvarða lækkun útsvars einstakra gjaldenda skv. þeim. Reglur þessar skulu hafa horízt skattstjóra í hendur innan 15 daga, frá því að fjárhagsáætlun var afgreidd, þó eigi síðar en 15. apríl á gjaldárinu.

Sveitarstjórn getur falið einum eða fleiri mönnum að annast störf þau, sem um ræðir í grein þessari.

Sveitarstjórn eða nefnd á hennar vegum skal skytt að leysa verk sitt skv. þessari grein af hendi í samráði við skattstjóra. Náist ekki samkomulag milli þessara aðila um framkvæmd álagningarinnar, verður sveitarstjórn að annast álagninguna.

Þeim, sem annast störf þessi, svo og störf skv. 20. gr., er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að í störfum sínum og varðar hagi gjaldþegna.

20. gr.

Nú annast sveitarstjórn sjálf eða nefnd á hennar vegum, sbr. 5. mgr. 19. gr., álagningu útsvara skv. III. kafla, og er þá skattstjóra eða umboðsmanni hans skytt að veita sveitarstjórn aðgang að skattframtölum. Skytt er sveitarstjórn að haga verki sínu á þann veg, að eigi valdi töfum eða hindri skattstjóra í að leysa af hendi verkefni þau, sem honum eru falin að lögum.

Við ákvörðun útsvarsskyldra tekna skal sveitarstjórn gæta ákvæða 37. gr. laga nr. 68/1971, sbr. og 47. gr. þeirra laga, eftir því sem við á.

21. gr.

Hver sá, sem taldi fram lægri tekjur en vera bar og hefur því borið lægra útsvar en honum bar skylda til, skal greiða eftir á útsvarsupphæð þá, sem undan var dregin. Þó skal eigi reikna útsvar gjaldanda að nýju lengra aftur í tímann en 6 ár.

Hafi gjaldþegn eigi talið fram til skatts og útsvar hans því verið áætlað, en síðar kemur í ljós, að áætlunin hefur verið of lág, svo og ef gjaldþegni hefur ekki verið gert að greiða útsvar af öllum tekjum sínum, skal reikna útsvar gjaldanda að nýju, þó ekki lengra aftur í tímann en 6 ár. Sama gildir, ef láðst hefur að leggja útsvar á gjaldþegn.

Þegar útsvar er reiknað að nýju skv. þessari grein, skal gæta ákvæða 37. gr. laga nr. 68/1971, eftir því sem við á, og gefa gjaldþegni kost á að kæra útsvars-álagninguna, sbr. 22. og 23. gr. reglugerðar þessarar. Beita má viðurlögum skv. 47. gr. laga nr. 68/1971 svo og sektum skv. 28. gr. reglugerðarinnar.

Þegar útsvar er reiknað að nýju samkvæmt þessari grein, skal senda gjaldanda tilkynningu þar um í ábyrgðarbréfi. Annist skattstjóri álagningu útsvara, skal samrit tilkynningar jafnframt sent hlutaðeigandi sveitarstjórn til upplýsinga. Tilkynning um útsvarsbreytinguna skal eigi send hlutaðeigandi sveitarstjórn til innheimtu fyrr en að loknum kærufresti eða að loknum úrskurði kæru, hafi gjaldandi kært breytinguna, sbr. 23. gr. Hafi skattstjóri annast álagninguna, skal samrit tilkynningar sent ríkisskattstjóra.

22. gr.

Eigi síðar en 20. júní ár hvert skal skattstjóri hafa samið og lagt fram útsvarsskrá fyrir hvert sveitarfélag í undæmi sínu, sem hann annast álagningu útsvara fyrir. Í útsvarsskrá skal tilgreina álagt útsvar hvers gjaldanda skv. 16. eða 17. gr., eftir því sem við á. Útsvarsskrá skal liggja frammi til sýnis 2 vikur á hentugum stað í hverju sveitarfélagi. Skattstjóri eða umboðsmaður hans auglýsir í tæka tíð, hvar útsvarsskrá liggja frammi.

Skattstjóra er heimilt að leggja fram sameiginlega skrá um útsvör og skatta í sveitarfélaginu. Skattstjóri skal senda hlutaðeigandi sveitarfélagi skrá um þá, er greiða eiga útsvar til sveitarfélagsins, og samrit til ríkisskattstjóra. Skrá þessi má að ákvörðun skattstjóra vera sameinuð skrá yfir þá, er gjalda eiga aðstöðugjald skv. V. kafla laga nr. 8/1972 í því sama sveitarfélagi.

Heimilt er ríkisskattstjóra að veita skattstjóra frest til framlagningar á útsvarsskrá, þó aldrei lengri frest en hann veitir skattstjóra til framlagningar á skattskrá.

Nú hefur sveitarstjórn eða nefnd á hennar vegum annast álagningu útsvara í stað skattstjóra, og ber þá sveitarstjórn að annast skyldur þær, er um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar.

23. gr.

Nú telur einhver útsvar sitt eigi rétt ákveðið af skattstjóra, og getur hann þá sent skriflega kæru, studda nauðsynlegum gögnum, til skattstjóra eða umboðsmanns hans innan 14 daga, frá því að útsvarsskrá var lögð fram eða pósthöfð var tilkynning um útsvarsbreytingu, sbr. 4. mgr. 21. gr. Sama rétt og gjaldendur hafa til þess að kæra út af útsvari til skattstjóra hafa og sveitarstjórnir, sem hlut eiga að máli. Innan tveggja mánaða frá lokum kærufrests skulu skattstjórar hafa úrskurðað kærur og leiðrétt útsvarsskrá. Úrskurðir skattstjóra skulu rökstuddir og sendir kærendum í ábyrgðarbréfi. Hafi sveitarstjórn sjálf eða nefnd á hennar vegum ákvarðað lækun útsvars gjaldanda skv. 15. gr. eða beitt heimildarákvæðum 3. mgr. 1. tl. 2. mgr. 10. gr. og gjaldandi kærir þá ákvörðun til skattstjóra, ber sveitarstjórn að úrskurða það atriði kæru gjaldanda og rökstyðja úrskurð sinn, en skattstjóri skal annast útsendingu og undirritun úrskurðar á sama hátt og eigin úrskurði. Samrit úrskurða skulu send ríkisskattstjóra. Leiðréttingar á útsvarsskrá skulu jafnframt sendar hlutaðeigandi sveitarfélagi og samrit til ríkisskattstjóra. Úrskurðir skulu uppkveðnir af skattstjóra eða af þeim starfsmönnum hans, sem fengið hafa sérstaka heimild ríkisskattstjóra til að kveða upp skattúrskurði.

Hafi sveitarstjórn eða nefnd á hennar vegum annast álagningu útsvara í stað skattstjóra, getur gjaldandi, sem eigi telur útsvar sitt rétt ákveðið, sent skriflega kæru, studda nauðsynlegum gögnum, til sveitarstjórnar eða nefndar á hennar vegum innan 14 daga, frá því að útsvarsskrá var lögð fram eða pósthöfð var tilkynning um

útsvarsbreytingu, sbr. 4. mgr. 21. gr. Innan tveggja mánaða frá lokum kærufrests skal sveitarstjórn hafa úrskurðað kærur. Úrskurðir skulu rökstuddir og sendir kærendum í ábyrgðarbréfi.

24. gr.

Úrskurði skattstjóra, sveitarstjórnar eða nefndar á hennar vegum, eftir því sem við á, má skjóta til ríkisskattaneftndar. Kærufrestur til ríkisskattaneftndar skal vera 21 dagur frá uppkvaðningu úrskurðar skattstjóra, sveitarstjórnar eða nefndar á hennar vegum, eftir því sem við á. Sama rétt og gjaldendur hafa til að kæra úrskurði skattstjóra hafa og sveitarstjórnir, sem hlut eiga að máli. Kærur skulu vera skriflegar og studdar þeim gögnum, sem kærandi telur nauðsynleg.

Ríkisskattstjóri hefur heimild til að skjóta úrskurðum skattstjóra til ríkisskattaneftndar á næstu þremur mánuðum eftir dagsetningu úrskurðar skattstjóra. Kærur hans skulu vera skriflegar og studdar þeim gögnum, sem hann telur nauðsynleg.

Um frest ríkisskattaneftndar til að úrskurða kærur og önnur atriði þeim viðvikjandi fer að öðru leyti eftir ákvæðum 41. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 15. gr. laga nr. 7/1972.

Úrskurður ríkisskattaneftndar er fullnaðarúrskurður um útsvarsfjárhæð. Ágrein-ing um útsvarsskyldu má bera undir dómstóla.

25. gr.

Telji ríkisskattstjóri ástæðu til að breyta ályktun skattstjóra um álagt útsvar, getur hann gert gjaldþegni útsvar að nýju, enda séu ákvæði 21. gr. uppfyllt, ef um hækkun útsvars er að ræða. Heimilt er gjaldanda að kæra slíka álagningu til ríkisskattaneftndar eftir reglum 24. greinar.

26. gr.

Áfrýjun útsvarsákvörðunar eða deila um útsvarsskyldu frestar ekki eindaga útsvars né leysir undan neinum þeim viðurlögum, sem lögð eru við vangreiðslu þess. En ef útsvar er lækkað eftir úrskurði eða dómi eða niður fellt, skal endurgreiðsla þegar fara fram. Hafi skattstjóri annast álagningu útsvarsins, má vikja frá ákvæði 1. málslíðar, ef sérstaklega stendur á, samkvæmt ákvörðun ríkisskattstjóra.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

27. gr.

Við ákvörðun útsvarsskyldra tekna skal sá, er annast álagningu útsvara, sbr. 19. og 20. gr., eða hækkun þeirra, sbr. 21. og 25. gr., beita viðurlögum á útsvarsskyldar tekjur á þann hátt, sem fyrir er mælt í 47. gr. laga nr. 68/1971.

28. gr.

Nú skýrir gjaldþegn af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi rangt frá einhverju því, er máli skiptir um útsvar hans, og skal hann þá sekur um allt að tífaldri útsvarsupphæð þeirri, sem undan var dregin. Einnig er heimilt að sekta gjaldþegn, sem ekki hefur talið fram til skatts, um allt að tífaldri útsvarsupphæð þeirri, sem áætlun var of lág um, ef útsvar er reiknað að nýju samkvæmt 21. gr. Eigi má þó reikna útsvarssekt samkvæmt þessari málsgrein lengra aftur í tímann en 6 ár.

Nú verður slíkt uppvíst við meðferð dánarbús, og skal þá greiða úr búinu tvöfalda þá upphæð, er á vantar.

Um meðferð mála skv. 1. mgr. þessarar greinar skal fara að ákvæðum 48. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 18. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum. Sektir skv. þessari grein renna til hlutaðeigandi sveitarfélags, og má innheimta þær með aðför. Um sektir þær, sem ákveðnar verða af nefnd skv. 48. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 18. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á þeim lögum, gilda þó sömu reglur að því er innheimtu varðar og um útsvör, eftir því sem við á, þar á meðal um lögtaksrétt.

29. gr.

Greiði gjaldþegn, sem útsvarsskyldur er hér á landi skv. I. kafla reglugerðar þessarar, útsvar af tekjum sínum, sem útsvarsskyldar eru hér á landi, til sveitarfélags í ríki, sem Ísland hefur ekki gert við tvísköttunarsamning, er ríkisskattstjóra heimilt, samkvæmt umsókn gjaldþegns, að lækka útsvar hans með hliðsjón af þessum útsvarsgreiðslum.

30. gr.

Nú þykir sýnt, að innheimtar tekjur hrökkvi ekki til greiðslu gjalda á gjaldárinu, og getur þá sveitarstjórn ákveðið hækkun álagðra útsvara, sem svarar því, sem á vantar, þannig að öll útsvör verði hækkuð eftir ákveðnu hundraðshlutfalli.

Álögð útsvör, að viðbætti hækkun, mega ekki vera hærri en fyrir er mælt í 17. grein.

31. gr.

Nú ákveður sveitarstjórn að nota heimild í 30. gr. um hækkun útsvara, og skal hún þá auglýsa þá ákvörðun sína í blöðum á staðnum eða með öðrum hætti. Viðbótargjöld þessi falla í gjalddaga viku eftir birtingu auglýsingarinnar.

Hækkanir útsvara skv. 21. og 25. gr. falla í gjalddaga viku eftir dagsetningu tilkynninga þar um til hlutaðeigandi sveitarstjórna. Sama gildir um gjalddaga sekta skv. síðasta málslíð 3. mgr. 28. greinar.

32. gr.

Ef útsvar er ekki greitt innan 2ja mánaða frá gjalddaga, sbr. 29. gr. laga nr. 8/1972, skal gjaldandi greiða sveitarsjóði dráttarvexti af þeirri útsvarsfjárhæð, sem þá er gjaldfallin, en ógreidd.

Dráttarvextir eru 1½% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, og reiknast þeir frá því tveir mánuðir eru liðnir frá gjalddaga og til greiðsludags.

Heimilt er sveitarstjórn að miða upphaf dráttarvaxtareiknings við 15. hvers mánaðar.

Nú skilar kaupgreiðandi ekki útsvari gjaldanda innan tilskilins frests, sbr. 30. gr. laga nr. 8/1972, og ábyrgist hann þá greiðslu dráttarvaxta af því fé.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 8 22. marz 1972 um tekjustofna sveitarfélaga til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. maí 1972.

Hannibal Valdimarsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.